בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט' באלול תשס"ז (23 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השבוע עסקנו בנושאים הנוגעים ב"שיבה הביתה": פתחנו עם עניין הקשר הזוגי, בהמשך חיפשנו בית חדש והולם לסירת מולינה, ומסיימים היום (בהעדר הדף של אתמול, סליחה) בחידוש היישוב היהודי בירושלים. עוד תקווה אנו כי נוכל לסגור מעגל עם עניין מפרשת השבוע שילווה את הפרחים המגיעים לכם מאיתנו לקראת שבת. ושמא נשכח... חלפו עתה שנתיים ימים ולילות מאז שגירשנו את אחינו מגוש קטיף ומצפון השומרון, ובית חדש והולם מגיע גם להם.

בשנת 5023(1263), בוויכוח (דיספוטציה) בברצלונה שבספרד, הרמב"ן (ר' משה בן נחמן) הציג את הצד היהודי מול הכנסייה, ועמדתו המכובדת התקבלה ע"י המלך. אולם, היא נתקלה בזעם הכנסיה, והרמב"ן נאלץ לעזוב את ספרד. ארבע שנים לאחר מכן, בשנת 5027 (1267), ביום **ט' באלול, עלה הרמב"ן לארץ-ישראל וחידש בה את היישוב היהודי בירושלים**, תובב"א, שמאז מרד בר-כוכבא והשמטת העיר ע"י הרומאים, לא הותר ליהודים להתגורר בעיר. [יומן צה"ל]

האבן הגדולה שהניח רבנו הנחמני כיסוד לישוב היהודי בירושלים, הפכה לאבן פינה. ממנה צמח ועלה הישוב היהודי בירושלים, התרחב, גדל, קלט עליות חדשות, כל עליה וסיפורי ייסוריה, הישגיה וכישלונותיה. העמודים הגבוהים של בית הכנסת אותו יסד הרמב"ן, עמדו והקשיבו לקול התורה והתפילה שבקעו ממנו.
מאז בואו של רבנו הנחמני לירושלים, ביום ט' באלול שנת ה' אלפים כ"ז, הלא היא שנת 1267 לספירתם, לא פסק קול התורה והתפילה מירושלים. עד בואו של רבנו לירושלים, הייתה ירושלים היהודית חרבה במשך כ-170 שנה! רק יהודים בודדים התגוררו בה בהיחבא.
שלוש שנים בלבד ישב רבנו בירושלים, אולם בתקופה קצרה זו הביא לתפנית בתולדות הישוב היהודי בארץ ישראל. עם כיבושה של ירושלים בידי הצלבנים בשנת 1099, נכחדה האוכלוסייה היהודית. אחרוני היהודים שנלחמו שכם אחד עם הערבים נגד צבאות הצלבנים, מצאו מקלט בבית כנסת, ומשנכבשה העיר, העלו הצלבנים באש את ביהכ"נ על הנמצאים בתוכו. מאז לא יושבה העיר אלא על ידי יהודים בודדים, מוצנעים, חבויים בתוך החורבות. כאשר נסתיים השלטון הצלבני, נפלה על ירושלים אימתו של **הכיבוש הטטרי** האכזרי וירושלים נמצאה ריקה מיהודים.
משבא רבנו הנחמני לירושלים, יסד את בית הכנסת ופתח בה בית מדרש, נאספו אליו תלמידים ומוקירים מארצות הגולה, כדי לחיות עמו בירושלים ולהסתופף בצלו ובצל המקומות הקדושים. **משפחותיהם** השתכנו בבתים המקומרים והצפופים שליד בית הכנסת; וכשהתרבה מספרם צירפו אליו חצרות נוספות. בעלי מלאכה שביניהם הקימו בסמיכות את סדנותיהם, חנוונים פתחו חנויות בכוכי הבתים, **ומאז נקרא הרחוב, בשם "רחוב היהודים"**. רחוב ששקק חיים, מול מקום המקדש. רציפות הישוב היהודי בירושלים שנקטעה, נתחברה שוב, עם עלייתו של הרמב"ן.
[http://www.daat.ac.il/daat/tfila/al-toldot-2.htm]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{52}	(י-ם): 18^{38}	(ת"א): 18^{54}	(חיפה): 18^{46}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{49}	(י-ם): 19^{50}	(ת"א): 19^{52}	(חיפה): 19^{53}

פרשת השבוע: **"כי-תצא"** [דברים כ"א 10 – כ"ה 19] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.